

Splinter af et Verdensspejl.

af Jbar Marius Hansen.

(Fortsat.)

I dette Foraar har følgende været at læse i „The Illustrated Home Journal“, et rent og hæderligt Blad, under Overkriften „Et stort Blad i Forbrydernes Bog“. „Ligesom Statistikerne i den sidste Tid have paavist, at de fleste Forbrydelser i dette Land udoes ikke af de indvandrede Folkeslag, men af Amerikanerne, saaledes have forfættelige Hospitalslæger fjet til dette flammelige Billede de grufulde Oplysninger om den omfagrigende „Infant-icide“ (betyder her Fosterfordrivelse) i Amerika. Denne forfærdelige Forbrydelse har naaet et grusomt Omfang i vore Dage i de store amerikanske Byer især. To bekendte Læger i Chicago erklære, at i denne By bliver der begaaet 60,000 Forbrydelser af den Art aarligt (hvilst vil sige, at der i Chicago aarligt fødes 60,000 Børn mindre, end der efter Folkeemængden skulde komme til Verden). Og atter er det ved Døren af de indfødte Amerikanere, at denne himmelraabende Synd ligger, selv om mange af dem kan føre deres Stamtafle til New England og almindeligvis henregnes til den „bedre Klasse“.

Derefter anfører „The Home Journal“ et Eksempel fra en af „The New England States“ paa denne Tingenes Tilstand, og dette Eksempel er taget ikke fra de nederste men øverste Lag i Samfundet, nemlig fra 418 Rigsdagsmands Familier i New Hampshire; det hedder: „Hertallet af disse Mand (Registralen) ere fødte her i Landet, og ener to tredie Dele af dem nedstamme fra nyangestte Fædre. Fra disse 418 Mand kunde Staten med Rette vente mindst 836 Børn, blot to fra hver; medens det virkelige Antal kun er 684, kun lidt mere end 3 Børn fra hver to Familier. Af disse hele Antal Mand 355 ere gifte, 275 ere fædre, 80 ere barnløse, og 63 ere ugifte eller Entemænd. Af 275 fædre 94 have et Barn, 73 have to, 47 have tre, 25 have fire, 18 have fem, 6 have seks, 5 have syv, 2 have otte, 3 have ni, og 2 have ti Børn hver. Af fædrene til de seks Børn ere to tredie Dele af udenlandsk Nedstammning; og derfor disse af fremmed Herkomst bleve fjerne fra Eksemplet, vilde Stillingen blive endnu ringere. Og med disse særegelige Forhold for sig, hvor kan det være muligt at sige, at Verden bliver bedre, og at Amerikanerne ere Menneskeskæftens Pragtseksemplarer. Sandelig, Profetierne i Skriften om de sidste Tiders Røggeskæbhed ere gaade i Opfyldelse for vore Dine. Hvilst radsomt Billede, de ærede Lægers Erklæring maler for os. Sodoma og Gomorra kunde næppe have leveret et mærkere Stue- spil.“ — Saa langt Bladet.

Sandelig, disse Livogveres Familiebilleder er ikke nar saa lykkelige som Mrs. Selfs fra det gamle Trachus i Virginia. Mon vor oplyste og kultiverede Slægt helt vil glemme Guds Ord ved Stabetsens Begyndelse om Slægtens Formerelse og saaledes nedkalde en radsom Dom over sit Hoved? Det hedder om Obed Edom i 1. Krøn. 26, 45, at han havde otte Sønner; „thi Gud havde velsignet ham“. Børn i Familien ere en Velsignelse og ikke en Forbandelse. „Som Bile i den veldigste Haand, saa ere Ungdommens Sønner. Utsalig den Mand, som har hjuldt sit Rogger med dem; de skulde ikke bestaamme, naar de tale med Hænder i Porten“ (Salme 127). Gid kun at disse „Bile“ maas blive udstuft i den rette Retning, mod det gode Maal, da skulde Forældrene ikke blive bestammede af en talrig Børneskole, medens hine unaturlige Forældre, som ikke vilde have Børn i deres Aegteskab, skulde komme til at staa til Stamme.

- Uegteskabet i deres Bolig
- Sig forene ret i Gud
- Til at tro og følge trosig
- Med hinanden Herrens Bud,
- Signe deres Livets-Frugt,
- Signe deres Barmhertigt,
- At de smaa og store vandre
- Mit til Himlen med bjerndre.

XVII.

Minderne.

En Udstilling er ogsaa en Slags Mindesfest. Folkene udstille ikke blot deres Maskineri og Kunst men ogsaa deres gode, store og stolte Minder. Stotkandere i de forenede Stater, Kanada o. a. St. harde mellem de forskellige Nationers Bygninger opført et Hus i Lyghed med det, hvori deres fættelige Stjald Robert Burns blev født den 25. Januar 1759. I dette fattige straalette Lerhus med dets smaa lave Døre og smaa Vinduer vare mange Minder om den fejrede Stjald: hans Seng, han som Barn sov i, en lille Stel, Vegets, Kladdebøger, fattige Møbler, Billeder, Vers o. a. — Oregon havde opført en Genfrembringelse af Fort Clatsop, bygget af Opdagerne Lewis og Clark i Vinteren 1805 og -6, efter at de forud havde rejst over dette store den Gang udenfor Jaskland til det lille Hav. Fortet var bygget ubelukkende af Træ fra Oregon. Lewis blev senere Landskøber over Louisiana og Clark over Missouri. — New Hampshire havde den berømte Daniel Websteres Fødested opbygget paa Udstillingen. Inde i det saa man mange forskellige Ting, som havde tilhørt den berømte Statsmand: Vorde, Stole, Lintræ, hans Bedstefaders Slotte o. l. — Der var et Blothus, i hvilst President Lincoln boede sammen med sine Forældre, da han var kun fire Aar gammel. Det laa den Gang i Harbin County, Kentucky og sluttede derfra til Udstillingen. Der var en Stue i Huset, 15 Fod i Høi, og i den fandtes Spinderotte, Spaderestokke, en gammel Klotte og andre Ting, som havde tilhørt Familien Lincoln. — Der var „det Hus, som Grant byggede“. Han blev hjemsendt som Lejnant fra Hæren og fik da en Del af sin Svigersvaders Farm i Nærheden af St. Louis, Missouri, at dyrke; paa denne byggede han ved „Gradois road“ sit bekendte Blothus, „Grants Cabin“. Han sluttede senere med sin Familie til Galena, Illinois, hvor hans Fædre boede, og snart derefter kom President Lincolns Dyrsk til at danne en Hær paa 75,000 Mand til Krig mod Slavestaterne i Syden; i den Hær kom Grant jo til at spille en meget stor Rolle, og siden blev hans

Blothus en Slags „Mezsa“ for Amerikanerne. Nu er det købt af en Mr. C. F. Blatt og var af ham flyttet til Udstillingen, og stod der som et Mindes om den bekendte Hærfører. — Og North Dakota møder med „President Roosevelts Cabin“, et Trachus, han boede i, da han for nogle Aar siden var der en Tid som „Ranchman“. Der inde saa man et Par gamle Jægerbukser, som „Teddy“ skal have brugt; de havde en Seddel paahæftet, hvorpaa læstes „Theodore Roosevelts Sunday Pants“; en gammel Hat, som han ogsaa har gaaet med; og hans Riffler hænger derinde paa Hjortetæller. Da Presidentens Datter, Miss Alice Roosevelts besøgte Udstillingen, strev hun Forbrydernes paa sit Navn derinde paa en af „the Logs“ i det gamle Blothus og overslog derefter Bogstavernes Linier med Messingsjans.

Se, hvorledes Minderne knytte sig til disse Ting, og hele Udstillingen var jo for saa vidt et Mindesmærke, som den foretogede de forenede Staters Råd af Louisiana af Frankrig for hundrede Aar siden. Kunde vi med Minderne Tante for Dje gøre en Vandring gennem Regeringsbygningen og Udstillingens andre stærke og mindre Bygninger, da vilde vi finde mange saadanne Mindesmærker for Krig og Fred, fra By og Land, fra Fortiden og Nutiden. Og det har ganske sikkert noget forødelende og ansprende ved sig for et Folk at have gode og skønne Minder, smaa og store. Ogsaa det danske Folk har sine Minder, „Danmarks minderige Røst“, dets Mindesbod, Mindeslene og andre Minder om stor og ædel Daad, og det har vi Danske ikke glemme, fordi vi ere komne til dette Land.

Men hvad det i Særdeleshed gælder om, er, at det enkelte Menneske kan have gode Minder fra sit eget Liv. At, der er mange, mange Mennesker, hvis Liv er fylde med onde Minder om Lagn, Bedrag, Uretlighed, Minder om et Liv i Syndens og Satans Tjeneste; og deres Tal er stort, som lade haant om saadanne Minder, og sætte en „Vre i deres Standsel“ og have Væghag i deres Daarlighed; men en Gang vilde „de mange Synders Minder“ komme til at nage dem som enOrm og fortære dem som en Tid. En Gang vil Samvittigheden vaagne, om ikke der saa hjuldet. — De gode Minder komme ved i Troen paa Jesu Naam at leve i det gode og strabe efter at tjene sin Gud og sine Medmennesker; et Liv i den tjenende Aarlighed vil faa mange gode Minder. Kristus lod sig ikke tjene, men tjente, og jo bedre vi efterfølge ham, desto flere „levende Vandstrømme“ vil der flyde af vort Liv, og des flere gode Minder vilde følge. Her er det godt at kaste Blikket paa Kirkenes Historie; thi der findes mange herlige Mindetegn. En har sagt: „Vi behøve en eftertrykkelig Mindelse for at vakkels af vor Duale“; en saadan Mindelse kan Mindet om dem, der i Kirken og paa Missionsmarken have ofret for Gud og Mennesker, som gode Læser! gid der maas være noget i dit og mit Liv, som kan kaldes gode Minder.

Mindet lader som ingenting, Et dog et lønligt Ailbesprings.

XVIII.

Friskelsen.

I Værtskæftbygningen fandtes en righoldig Udstilling af Vinduer med farvet Glas. Blant disse var der eet, som bar Navnet „Friskelsen“. Om det var bestemt til en Kirke eller nogen anden saadan Bygning, ved jeg ikke. I Vinduetes Forgrund saas en velkoffen, yngre, smut Kvinde. Høje Figuren straaledede i velvalgte og passende Farver, og især var Ansigtet skint, klart og rent; Ljinen straaledede som et Par Alterlys, og Kinderne blussede sig den nye udspundne Rose.

Bagved denne Kvinde stod en anden Skikkelse i aften-landskt Dragt. Dens Ashyn foretok mig samtids at være baade tilskrænkelde og frastubende, — om det er muligt, at det samme Ansigt kan være begge Dele paa en Gang; — der var vindende og indbydende Træ, men ogsaa afstrællende og modbydelige; og Skikkelsen havde et Par halslige Dæmonvinger, som man kunde se stikke frem baade over den og ved begge Sider.

I sin højre Haand havde denne halvt menneskelige, halvt demoniske Skikkelse et Væger, som den talte den først omaltale unge Kvinde. Hun betragtede den fremrakte Ralk; men samtids saas et Drag over hendes Væsen, som om hun vilde sige nej til den bebaarende Drik og vende sig bort fra Friskelsen.

Billedet fremstillede Verdens Friskelser. Den bageste sidst beskrevne Figur var Verden, den i Synd og Hændskab mod Gud salbne, fortalte Verden, den Verden, hvorom Skriften siger: den ligger i det onde, ligger i den Ondes Javntag, som en gammel Læser fortæller Stebet (1. Joh. 5, 19). Dæmonvingerne betegnede den Forbindelse, som er til Stede mellem Djævelen og den syndige Verden. Det er Satan, som faar bagved den onde Verden og frisker Menneskene med Rødsels Lyst, Sjineses Lyst og Livets Hoffersgigdel; han puffer Lyften til Verden og Lynden op i Menneskehjertet og vækker saa gennem de mange Friskelser og Anledninger til det onde Gifsbageret til den friske for at forsøge til Fald og Synd. „Enhver friske, ildt han drages og loffes af sin egen Lyst (som netop vakkels ved Djævelens Friskelse); derefter, naar Lyften har udsfanges, føder den Synd, og naar Synden er fuldvoksen, følger den Død“ (Zat. 1, 14).

Og hvem er den unge Kvinde, den friske? Det er unge og gamle, smaa og store, rige og fattige, hvide, gule, røde og sorte Mennesker; det er Generaler og Væftkøner, Kæjtere og Gadedejere, Biskopper og Kuldrager, Missionærer og Selskabsfjere; det er alle Adams og Evas Børn, som Djævelen gennem Verden rækker Friskelsens Gifsbager. Satan anfælder de unge med sine Friskelser, men ogsaa de gamle. En Gang herte jeg en Præst sige, at Simeon, som favnede Jesusbarnet i Templet i Jerusalem, var lykkelig, fordi han var bleven saa gammel, at Verden ikke længere kunde forsøge ham. Men han tog fejl. Ingen ved, om Simeon var saa gammel; derom siger Skriften intet; og selv om han var alderstegen, skulde Djævelen not vide at afsætte en eller flere Friskelser ogsaa til ham. Den Onde friske Menneskene i alle Aldere og Stillinger. Han er en Luftkunstner til at friske og forsøge.

(Fortsættes.)

Drag af Texas' Historie.

af J. J. Stordalsvold.

(Indsendt af J. M. S.)

(Sluttet.)

Slaget.

Ved Daggrub begyndte Mexitanerne at myldre frem mellem Træerne og fra Bustrædet, og deres Uniformer og Vaaben glitred i Morgensnden. Snart slog Anglerne som en Regn mod Mamos arvbardige Mure. Hjenden kom nærmere og nærmere paa alle Kanter, medens Amerikanerne tolvblodigt vendte paa fortære Stubhold.

Fra det flade Tag med Væstsværen paa Udtanten var det, Amerikanerne vilde kæmpe deres sidste store Kamp. Travis var rolig. Bowie laa nedeunder haardt fyg af Lungebetalderse, men fra sit Leje opmuntrerede han Mændene og beroligede de fem Kvinder, som ogsaa var i Bygningen.

Snart begyndte Texasriderne at knalde, og hvert Knald betød, at en mexikansk Officer ikke mere var blandt de levende. Amerikanerne stod tun paa Officerer for det første. Siden var de forberedt paa at pøfle Krudt endog paa simple Solbater, naar disse maatte vise sig ved Væstsværen paa Murens Kant.

Til Slut kom ogsaa det Tidspunkt, Mexitanerne jog deres Mand fremad. De ydre Mure blev angrebet med Murbrækkere og Kanoner, og de blev med Lethed renet ned. Nu begyndte det at buldre og knalde fra Taget. Der var som før sagt tun en Kanon beroppe. Men naar den brønde blev der gjort frægtelig Vej gennem Mexitanernes Rækker.

Paaf! Paaf! spragede ogsaa Riflerne beroppefra. Som rasende Dæmoner kæmpede Amerikanerne, og snart laa Hundreder af Mexitanere baade eller døende nedeunder.

Da Stormstigerne blev rejst, kom Hjenden endnu nærmere. Saafart et Hoved viste sig over Murkanten, knalbede en Rifle eller en Pistol, og ned dumpede en mørk Skikkelse saa det sang i Jorden nedeunder.

Men Hjenden var saa mandstærk, og i den vilde Kamp steg den ene efter den anden, flønt det tun var for at falde ned paa Kameraternes Skropper nedeunder.

Kanonerne kunde nu ikke bruges mere paa nogen af Siderne da de tæmpende allerede stod Mand mod Mand.

Amerikanerne stod, saa længe de havde Krudt og Rugler. Siden brugte de Haandvæbner paa Mexitanerne. Men dette var mere anstrengende end at skyde, og snart begyndte Amerikanernes Kræfter at svinge. Dette lagde Mexitanerne Mærte til, og da det lufte dem at gøre Ende paa et Par Amerikanere, fik de nyt Mod. Over Muren klattede og faldt de, men en for en faldt ogsaa Amerikanerne.

Amerikanerne trak sig tilbage til den nordlige Del af Kirken som sidste Høldbepunkt. Døren til dette Sted blev sprængt ved Hjalp af Krudt, og nu stod de overleleone Amerikanere efter to Times forfærdelig Kamp Ansigt til Ansigt med de mexikanske Storer i Kirens Skib.

Saa forfærdelig var endnu Modstanden fra Amerikanerne, at Vejleserne not en Gang tyede til Kanonerne. Paa denne Maade lufte det Mexitanerne at naa Amerikanerne fra to modsatte Kanter, og hjaelden har menneskelige Væfener kæmpet som disse Mand, indtil den aller sidste af dem laa stille i Døden. Overt Bowie, som jo laa paa Sottesengen, fik med sin Aru efter Mexitanerne, naar de kom ham nær nok, og til Slut blev ogsaa han dræbt. Kvinderne fik Lov at gaa sin Vej udfaste.

Det gamle Franciscanerudshus saa uglesigere ud end det værste Slagterhus. Det fortællendes, at for hver Amerikaner laa der tretten mexikanske Skropper paa Kampstedet. I Mexitanernes officielle Beretning heder det, at deres Tab var to Tusinde døde og tre Hundrede saarede.

Blant de 176 er der flere Navne, som tyder paa, at de var Stambinaer eller i al Fald af nordisk Herkomst. Der var tre som hed Nelson, to som hed Johnson, og Raadene Anderson, Jemison, Redson og Linn forekommer en Gang hver.

I Følge Befaling fra Santa Anna blev Amerikanernes Vegemer brændt i en stor Dynge. Først et

Lag af Vedbrænde, saa et Lag af Lig, og derpaa Brænde og Lig stiftet. Da alt var færdigt blev der sat Jld paa, og saa hvirvlede Røg sig op fra Ligbaalet, som om Sejhererne aldrig havde hørt om tusindaarigt Kristneskifte.

Hevnens Dag.

Der fo'r som et Støb gennem det amerikanske Folk, da der kom Nyse om denne Begivenhed. Og det var ikke al undres over.

Regeringen holdt sig naturligt neutral. Men mange Amerikanere strammede ind i den omstridte Landsdel, og de var Mand, som ligesaa gerne vilde gaa i Krig som at gaa til Middagsbordet.

De amerikanske Tropper i Texas begyndte at ordne sig til ny Modstand, saafart de fik høre om deres Kameraters frægtelige Stæbne, og inden ret længe var flere hundrede villkærtede Mand paa Krigsfient.

I sit Overmod kaldte Santa Anna sig „Westens Napoleon“.

Men det tog ikke længe at hmyge ham. Allerede den 21de April mødtes Santa Anna med 1,600 Mand og General Houston med 800 Mand under sig ved San Jacinto. Paa Amerikanernes Side førtes Kampen med saadant Mod og Paagaahnd, at Mexitanerne blev næsten forvildet. Mexitanerne led et fuldstændigt Nederlag, og Santa Anna selv blev taget til Fange. General Cos blev ogsaa taget til Fange, men siden sludt, fordi han som før bemærket havde brudt sit Vresord.

Med menneskelig Overbærenhed faavel som ægte Statsmandskøgt fo'r Amerikanerne pant frem med den grusomme Hædning. De beholdt ham som Gidsel, indtil Mexico anerkendte Texas' Uafhængighed, og den nye Republik Texas regnede sin Tilblivelse fra den 14. Maj 1836, da Freds- og Uafhængighedstraktaten kom i Stand.

Da Guvernor Burnett skulde underlegne Traktaten, havde han intet Segl. Saa skat han fra sin Fratle en Knap, hvis Udfyrdning bestod af en enkelt Stjerne, et Egeblad og en Laurbærkrans. Dette var Oprindelsen til Statens Segl, og derfra kommer ogsaa Navnet „The Lone Star State“.

De forenede Stater og andre Magter anerkendte Republikens Uafhængighed.

I 1846 blev Texas optaget som Stat i Unionen. Statens Befolkning er endnu kampflysen, Der er en egen Vildstaf i en ægte Texasaners Blod. Men Staten har nydt Fred siden den kom ind i Unionen.

Som berørt allerede i Begyndelsen af dette Stykke er det et af de mærkelige Træk ved Statens Historie, at det var saa trangt i de første Nybyggerdage, medens der nu er en umaadelig Masse Land tilfals. Medens der var bare nogle Hundrede eller Tusinde hvide i hele denne uhyre Egn, da maatte de flaa hverandre ihjel, næsten saafart de fik hverandre at se. Men nu længes de tre Millioner efter at faa andre Millioner til at komme til dem.

Texas' Historie kan med Grund anvendes som et Billede paa den senere Samfundsnordnings stærke Vandenser tilfreds for alle Stabatker, at indføre „Fred paa Jorden og i Menneskene en Velbehagelighed“.

„Vort Tid“.

Bijitfort.

De, som pnfer Bijitfort, kan faa dem frit tilsendt fra Danissh Luth. Publ. House til følgende Priser:

100 for \$.75 400 for \$1.25

200 for \$1.00 500 for \$1.50

Kortene er fint karton, Størrelsen efter Behag. Vi trykker paa Korte alt, som forlanges, paa en Side med fine og smagfulde Strift-Typer.

Naar paa Rejser eller Besøg, er det nemt og bekvemt at bruge Bijitfort. Det er en let Maade at gøre sig selv og sin Gerning bekendt; og man glemmes heller ikke saa hurtig og nye Bekendte, naar de har faaet et Bijitfort til Grindring om det nylig stiftede Bekendtskab. Særligt anbefales Bijitfort for Præstere.

Danish Publishing House
: : Blair, Nebr. : :

„Danstere“ er det eneste danske Blad i Amerika, som udgaar 2 Gange om Ugen, koster kun \$1.50 aarlig.

GODE BØGER

KRISTI EFTERFØLGELSE.

af Thomas a Kempis. 4 Bøger i et Bind. Paamy oversat fra den latinste Grundstift af J. Velsheim. Pris: indbunden i Schirtingsbind, 50 Cents.

Samme Bog i ill. Pragtudgave. Oversættelsen paa Dansk besjoret af Pastor H. B. Klæboe. Med Forord og Forfatterens Levenstbeskrivelse. Med Tegninger af Hoffmann, Schnorr, von Carolsfeld, von Fuhrich samt andre fremragende Kunstnere. 328 Sider. Pris: indbunden, \$2.50.

DEN LYSE GUD
(THE FAIR GOD).

af den bekendte Forfatter Lew Wallace, som har skrevet den berømte og meget udbredte Bog „Ben Hur“. Bogen „Den Lyse Gud“ omhandler Mexicos Erobring af Spanierne. — Den er 307 Sider og koster, fint indbunden, 80c.

KRISTELIGE BETRAGNINGER
til hver Dag i Aaret.

af Dr. Martin Luther. Ubdalgt Esteder af hans samlede Skrifter. Oversatte af Pastor H. P. Møller. 437 Sider. Indbunden i Schirtingsbind \$1.00; i Bælfbind \$1.20; i Schirtingsbind med Guldfnit \$1.50.

HUSANDAGTSBOG.

af N. P. Madsen. 2 Sider Læsning over udbalgt Striftstieer til hver Dag i Aaret. I Schirtingsbind \$1.60; i godt Bælfbind \$1.80; i Bælfbind med Guldfnit \$2.20.

RUTH.

af J. Hjelmseld. Paa Dansk ved Pastor N. P. Madsen. Forlagt af Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark. 415 Sider. I Omflag 80 Cents, indbunden \$1.20.

MARTYREN I ST. ANDREWS.

Et Billede fra den stoffte Kirke i det 16. Aarhundrede. 93 Sider. Ny Udgave af eget Forlag. I Omflag 20 Cents, indbunden 40 Cents.

DEN LILLE SØFUGL.

En smukt og interessant Fortælling om Kristensforfølgelsen i Spanien. Pris: indbunden, 40 Cents.

SOLSANGE.

af Chr. Richardt. 100 bibelske Digte, Aod og aandelige Sange. Samlede og udgione af Pastor J. M. Hansen. Indbunden i Schirtingsbind 80 Cents. Indbunden i finere Bind med Guldfnit \$1.00.

PILEGRIMMENS VANDRING

fra denne Verden til den tilkommende. af John Bunyan. Med Forfatterens Levenstbeskrivelse. Indbunden 70 Cents.

Samme Bog i Pragtudgave, med fortlarende Anmærkninger af Rev. Robert Maguire, D.D., samt Forfatterens Levenstbeskrivelse. Med 130 Illustrationer, tegne af Warden og andre. 558 Sider. Indbunden i Schirtingsbind \$2.50; i hel Marokko med Guldfnit \$3.50.

VEJEN TIL FRED.

af N. P. Madsen. 104 Sider. I Omflag 25 Cents; i godt Schirtingsbind 40 Cents.

DIN BRODERS BLOD.

af N. P. Madsen. 174 Sider. I Omflag 20 Cents, indb. 40 Cents.

TROENS BETYDNING

for den, der vil frem i Verden. af E. Skovgaard = Peterfen. 232 Sider, indbunden 60c.

HERREN er MIT SKJOLD.

af W. B. Horn. 143 Sider. I Omflag 25c., indbunden 40c.

Klar og usvigelig

VEJLEDNING TIL FRED.

af E. O. Rosenius. Ubdalgt i tro Oversættelse af Bislop N. J. Laasche. 345 Sider. Indb. 50 Cents.

DANISH PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBR.